

ஆஶீஸ்டை

நான் இரசுத்த தமிழ்...

தமிழை வாசிப்பதும், தமிழை நேசிப்பதும், தமிழை இரசிப்பதும், தமிழை இருசிப்பதும் என் பள்ளிப்பருவ காலத்திலிருந்து நான் கொண்டிருந்த வாழ்க்கை...!

“தமிழ்” என்பது என் இரத்தத்தில் கலந்ததாகத்தான் நினைக்கிறேன் !

குறிப்பாக நான் தமிழ் மண்ணான மதுரையில் தீயாகராசர் பொறியியல் கல்லூரியில் படித்த போது ஏற்பட்ட தமிழ் உணர்வு மன்னிற்கே உரித்தானது !

நான் பிறந்த காரைக்குடி வட்டத்து மன்னிற்கும் தமிழ் உணர்வு அளவிடமுடியாதது !

80-களில் பள்ளி, கல்லூரிக் காலத்திலிருந்தே தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்குப் பாடலாசிரியராக மிளிர வேண்டுமென்பதே என் ஆசையாக இருந்தது. ஆனால், பொறியியல் கல்லூரியில் கல்வி முழுத்த பிறகு, நிருவாகத் துறையில் கல்வியைத் தொடர்ந்து காப்பீட்டு நிறுவனத்தில் அதிகாரியாக இணைந்த பிறகு பாடலாசிரியர் கனவினை ஒத்திப்போட்டு அதற்கான முயற்சிதனைக் கடுகளவும் நான் எடுக்கவில்லை என்பதே கசப்பான உண்மை!

ஆனால், இப்போது தீரும்பிப் பார்த்தால் வநாடுப் பொழுதில் “30” வருடங்கள் காப்பீட்டு நிறுவனத்தில், மக்களுக்கானக் காப்பீட்டுச் சேவை, குறிப்பாக மானுடத்திற்கு மகத்தான மருத்துவக் காப்பீட்டுச் சேவையில் காலம் வெகுவேகமாக ஓடி விட்டிருந்தது !

தீருப்புமுனையாக இந்தக் “கொரோனா” காலம் வந்தது.

இலட்சகணக்கான பொது மக்களுக்கு இத்தனை வருடங்களில் நான் மருத்துவக் காப்பீட்டு சேவை அளித்திருந்தாலும் இந்தக் “கொரோனா” காலம் என்னை ஆட்டுவித்தது!

கண் முன்னே என் இனிய நண்பர்கள், உறவினர்கள் கொரோனா நோயினால் பாதிக்கப்பட்டுப் பலருக்கும் மருத்துவக் காப்பீட்டை நான் அளித்திருந்தாலும் ஒரு சிலர் உயிர் நீத்த காட்சி என்னைக் கதிகலங்க வைத்தது!

இச்சமயத்தில் தான், நான் நீண்ட காலமாக மனதில் வைத்திருந்த ஒரு குறிக்கோளை நிறைவேற்றியே ஆக வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தேன்! அது தான் உலகத் தமிழர்களுக்கெல்லாம் தலையாய வாழ்க்கை நூலான “திருக்குறளை” எளிமையான வடிவத்தில் மிக மிக இலகுவான முறையில் - உடனடியாக மனதில் பதியும் படியாக புதுக்கவிதையில், அதுவும் மிக மிக இலகுவான செயல் முறையில் உலகத்தின் அனைத்து நாடுகளிலும் பரந்து விரிந்து வாழுகின்ற தமிழனுக்குச் சென்று கைகளில் உள்ள கைபேசியிலேயே “விலையீல்லா வீயத்தகு செயல்”யாய் அமர்ந்து, அவர்களது சிந்தனைக்கு விருந்தாகச் செயல்பட வேண்டுமென்ற என் வாழ்க்கைக் கனவை நிறைவேற்ற ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது!

இதை “கொரோனா” தந்த “தமிழ்க்கொடை”யாகவே பார்க்கிறேன்...!

பிறந்த தமிழ்

“தமிழ்” என்னோடு பிறந்ததாகவே நான் நினைக்கிறேன்.

நான் பிறந்த சிறு கிராமமான “கீழச்சவல்பட்டி” எனும் கிராமம், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் (இன்று சிவகங்கை மாவட்டம்) “சிறு மதுரை” என்றும் “சவல்புரி” என்றும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டு வீற்றிருக்கிறது. பாடுவார் முத்தப்பர் பிறந்த ஊர்.

பிறந்தது முதல் தமிழால் தாலாட்டியே வளர்த்த ஆயா (தூயாரின் தாயாரி) அப்பத்தா துந்தையின் தாயார் தாயார், பெரிய தாயார், சிறிய தாயார் போன்ற அனைத்துத் தாய்மார்களும் அந்த மண்ணின் பெண்மணிகள் தான்.

கீழச்சிவல்பட்டிக்கு அடுத்த ஊர் தான் “சிறுகூடல்பட்டி”.

சிறுகூடல்பட்டியில் முத்தையாவாக பிறந்தவர் தான் கவிஞர் கண்ணதாசன்.

கீழச்சிவல்பட்டியில் நான் ஆண்டிற்கு இரண்டு மாதம் பள்ளி விடுமுறைக்குச் செல்லும் போதெல்லாம் என்னுடன் பால்ய காலத்திலிருந்துப் பழகிய கவிஞர்கள் ஏராளம்.

அவர்கள் தான் தமிழை எனக்கு ஊட்டி விட்டார்கள். என்னுடன் சிறு வயது முதலே கீழ்ச்சிவல்பட்டியில் பழகிய கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் எல்லோருமே கண்ணதாசனின் தீவிரமான அபிமானிகள். கவியரசர் தான் எங்களின் மானசீக்க குரு.

அடுத்தாக அந்த வட்டத்திலேயே ஒவ்வொரு சிறு கிராமத்திலும் பிறந்த நூற்றுக்கணக்கானக் கவிஞர்களும் - எழுத்தாளர்களும் எங்களின் உற்ற வழிகாட்டிகள்...!

தமிழ் விளைந்த மண்

மகிபாலன்பட்டி எனும் பூங்குன்றத்தைச் சேர்ந்த கணியன் பூங்குன்றனார், பண்டிதமணி கதிரேசனார், சிறுகூடல்பட்டியைச் சேர்ந்த கண்ணதாசன், கீழச்சிவல்பட்டியில் பாடுவார் முத்தப்பர், சிவல்புரி சிங்காரம், வ. தேன்பன், மேலைச்சிவபுரியில் வ.சப. மாணிக்கனார், காரைக்குடியில் கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசனார், தமிழ்க்கடல் ராய்.சொ., தமிழன்னால், ப. சிதம்பரம், பழ. கருப்பையா, தேவகோட்டையைச் சார்ந்த சின்ன அண்ணாமலை, தமிழ்வாணன், குழந்தைக் கவிஞர்கள் அழ. வள்ளியப்பா, செல்ல கணபதி, பொற்கிழிக் கவிஞர் அரு.சோ., சொ.சொ.மீ. கண. சிற்சபேசன், “காதல்” ராமனாதன், காச மணியன், மா. கண்ணப்பன், அரு. நாகப்பன், பஞ்ச அருணாசலம் என அருமையான தமிழ்க் களஞ்சியமாக அந்தப் பகுதியே தமிழ் விளைந்த மண்ணாகத் திகழ்ந்தது. இன்றும் திகழ்கிறது.

எத்துணை, எத்துணைக் கவிஞர்கள்...! ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நூற்றுக்கும் மேல் அருமையான கவிஞர்கள்!

என்னுடைய ஊரான கோணாப்பழல் ஆறும்பித்து கானாடுகாத்தான், ஆத்தங்குடி, பலவான்குடி, சிறுவயல், ஆறாவயல், நாச்சியாபுரம், நேமத்தான்டி, கோட்டையூர், அரிமளம், இராயவரம், கண்டனூர், புதுவயல், பள்ளத்தூர், சொக்கவிஞ்சுபுதூர், கடியாபட்டி, மேலைச்சிவபுரி, கீழப்பூங்குடி, வெற்றியூர், குழிபிறை, வலையபட்டி, கொத்தமங்கலம், நற்சாந்துபட்டி, பனையப்பட்டி, நெற்குப்பை, வேந்தன்பட்டி, கம்பர் நினைவிடம் அமைந்த நாட்டிரசன்கோட்டை என ஒவ்வொருக் கிராமத்திலும் வியத்துக்குத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகள்தான்.

அங்கு கம்பனை இரசிக்காத ஆளே இல்லை. கண்ணதாசனைக் கொண்டாடாத ஆளே இல்லை ! பட்டினத்தாரையும் போற்றி, பாடுவார் முத்தப்பருக்கும் மணிமண்டபம் கட்டியவர்கள் ! பட்டினத்தாருக்கு ஆண்டு தோறும் விழா எடுப்பவர்கள்.

கவிஞர்களுக்காக மணிமண்டபங்கள் கட்டியவர்கள் காரைக்குடியில்தான் உண்டு. பாடுவார் முத்தப்பர் கோட்டம், கம்பன் மணி மண்டபம், கண்ணதாசன் மணி மண்டபம் என வரிசையாகச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

காரைக்குடியில் தீருக்குறளுக்காக வாழ்க்கையையே அர்ப்பணிக்கும் திருக்குறள் தேனீ மெ. செய்ம்கொண்டான் போன்று நல்லாசிரியர்களும், நண்பர்களும் அனேகம் பேர் உண்டு !

மகிழ்ச்சியில் கணியன் பூங்குன்றனாருக்கு சிலை அமைத்து அதை அப்போதைய முதல்வர் கலைஞரே அந்தக் கிராமத்திற்கு வந்து தீற்று வைத்திருப்பது வியப்பான செய்தி. தமிழன்னைக்கு கோயில் உள்ள ஒரே ஊர் காரைக்குடிதான்.

அடுத்ததாக மதுரையில் நான் கல்லூரிக் காலத்தில் பழகிய தமிழ் சான்றோர்கள், பட்டிமன்றப் பேச்சாளர்கள், கண்ணதாசன் மன்றத்தினர் யாவரும் எனக்கு தமிழ் உணர்வை ஊட்டிக் கொண்டே இருந்தனர்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வு” என்ற உலகப் புகழ் பெற்ற புறநானுற்றுப் பாடலை இயற்றிய கணியன் பூங்குன்றனார் பிறந்தது மகிழ்ச்சியில் மகிழ்ச்சியின் முந்தைய பெயர் தான் பூங்குன்றம். மகிழ்ச்சியின் என்ற அரசர் ஆண்ட பிறகு மகிழ்ச்சியின் ஆனது ! நான் என் பெரிய தாயாரைப் பார்க்கச் செல்லும் போதெல்லாம் மகிழ்ச்சியில் பூங்குன்ற நாயகி அம்மன் கோவிலுக்கும், கணியன் பூங்குன்றனாரின் சிலைக்கும் வணக்கங்களைத் தெரிவித்து விட்டுத்தான் வருவேன்.

“யாதும் ஊரே” என்றழைத்த கணியன் பூங்குன்றனார் என்னுடைய இராமநாதபுரம் (முகலை) மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். என்னுடைய தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்வதை விட உலகத்தில் வாழும் அனைத்து தமிழர்களின் அடையாளமாக “கணியன் என்பவன் ஓப்பற்ற தழிழன்” எனப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம்.

என்னுடைய தமிழ் உணர்வை ஊக்கப்படுத்தியது காரைக்குடியும், மதுரையும் தான்.

இரத்தத்தில் கலந்த தமிழகு ஓர் அணி செய்ய வேண்டுமென நினைத்தேன். விளைவு இந்த புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு!

ஓவ்வொரு சூழ்நிலையையும் வரிசைப்படுத்தி, ஓவ்வொரு மன நிலையையும் வரிசைப்படுத்தி, ஒவ்வொரு தொழிலையும் வரிசைப்படுத்தி அதற்கேற்ப குறட்பாக்களை அதற்கேற்ற தலைப்புகளில் எளிதாக இலகுவாக புரிந்துகொள்ளும்படி புதுக்கவிதைகளில் புணர்ந்து தந்துள்ளேன் !

குமரிக் கண்டத்தில் 20,000 வருடங்களுக்கு முன்பே முதல் தமிழ்ச் சங்க காலத்தில் இயற்றப்பட்ட முதுநாரை, முதுகுறுக்கு, களரிவேளை, பேரத்திகாரம் போன்ற நூல்களும், 6000 வருடங்களுக்கு முன்பு (கி.மு. 3700ல்) இரண்டாம் தமிழ்ச் சங்க காலத்தில் இயற்றப்பட்ட அகத்தியம், பூத பூராணம், மா பூராணம், தொல்காப்பியம் ஆகியவற்றில் நமக்கு தொல்காப்பியம் மட்டுமே கிடைத்துள்ளதாக வரலாறு பறை சாற்றுகிறது.

அதற்குப் பிறகு 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு முன்றாம் தமிழ்ச் சங்க காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பொக்கிழமாக கிடைத்துள்ளது. அதில் திருக்குறள் முதன்மையானது.

‘யாப்பிலக்கணத்தில்’ தொடை என வழங்கப்படும் செய்யுள் உறுப்பு வகைகளில் எதுகை - மோனெ முக்கியமானதாகும்.

வெவ்வேறு அடிகளின் அல்லது சீர்களின் முதலெழுத்துகள் ஒத்துவரின் “மோனெ”எனப்படும்.

அடிதோறும் தலை எழுத்து ஒப்பது “அடி மோனெ” என்பது “தொல்காப்பியர்”கூற்று...!

“அடி மோனெ” தவிர “சீர் மோனெ”யில் 7 வகையான மோனெகள் உள்ளன.

1) இணை மோனெ; 2) பொழிப்பு மோனெ; 3) ஒருஉ மோனெ; 4) கைழ மோனெ; 5) மேற்கதுவாய் மோனெ; 6) கீழ்க்கதுவாய் மோனெ; 7) முற்று மோனெ எனும் ஏழ சீர் மோனெகளும் கவிதைக்குக் கூடுதல் அழகு சேர்ப்பதே!

இதில் 1330 குறட்பாக்களில் முதல் அதிகாரத்தில் ஒரு சில குறட்பாக்களைத் தவிர மற்ற அனைத்துக் குறட்பாக்களும் “அடி மோனெ” எனும் மோனெத் தொடையில் ஆணால், வள்ளுவனின் கருத்தில் கொஞ்சமும் வேறுபாடில்லாமல் - கூட்டல், கழித்தல் இல்லாமல் புதுக் கவிதைகளை எளிதில் மனதில் பதியுமாறு இயற்றியுள்ளேன்.

தந்து அம்சக் குறிக்கோளில் உறுதியான நிலைப்பாடு:

(1) வள்ளுவனின் கருத்தில் எந்த விதமானக் கூட்டலும் கழித்தலும் கொள்ளாமல் 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு வள்ளுவன் என்ன நினைத்தானோ அதை இயன்றவரை அப்படியே புதுக்கவிதையில் புரிந்து கொள்ளும்படித் தர வேண்டும்.

(2) கி.மு. 31இல் எழுதிய வள்ளுவன் இன்று கி.பி. 2020இல் எழுதினால் எப்படியோ அப்படியே கொடுக்க வேண்டும்.

(3) கடைசிங்கக் காலத்தில் இயற்றப்பட இலக்கியங்களான பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்களில் (18), எப்படுத்தொகை (18) நூல்களான நற்றினை, குறிந்தொகை, ஜங்குறுநாறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானாறு, புறநானுறு ஆகியவைகளும் பத்துப்பாடு (10) நூல்களான தீருமருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாடு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாடு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகோடும் ஆகியவையும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களான (18) நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னாநாற்பது, இனியவை நாற்பது, களவழி நாற்பது, கார் நாற்புது, ஜந்தினை ஜம்பது, தீணை மொழி ஜம்பது, ஜந்தினை எழுபது, தீணைமாலை நூற்றைம்பது, தீருக்குறள், தீரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானுறு, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைந்திலை ஆகிய நூல்களில் “தீருக்குறள்” மட்டுமே “க.கொ.வி.வை.” ஆம்! “சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கும்” புதையல்!

அதனால் சங்கப் புலவர்கள் பலரே வியந்துதிருக்குறனை பாராட்டி உள்ளனர்.

உதாரணத்திற்கு...

1. எல்லாப் பொருளும் இதன்பாலுள் இதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்
-மதுரைத் தமிழ் நாகனார்
2. தினையளவு போதாச் சிறு புன்னீர்நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தால்...
-கபிலர்
3. கடுகைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தரித்த குறள்
-இடைக்காடர்
4. அனுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தரித்த குறள்
-ஒளைவயார்
5. தற்காலத்தில் - வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்டது தமிழ்நாடு !
-பாரதி

இதில் சங்க கால இலக்கியங்களுக்குப் பிறகு கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு வரை இயற்றப்பட்ட ஜம்பெருங்காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகியவையும் கம்ப ராமாயணமும், 12ஆம் நூற்றாண்டு ஒளைவயாரின் ஆத்திகுடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி, முதுரை போன்ற பல புதையல்களும் தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சா. போன்றவர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு நமக்கு கிடைத்தது தமிழர்கள் செய்த பெரும் புண்ணியமே!

புண்ணியம் என்றவுடன் நினைவிற்கு வருவது இதே சங்கம் மருவிய காலத்தில் பக்தி இலக்கியத்தில் தேவாரமும், திருமூலரின் திருமந்திரமும், திருப்புகழமும், மாணிக்க வாசகாரின் “தீருவாசகமும்” அற்புதமானப் புதையல்களே !

(4) இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்குப் பிறகு இப்போதும் கூட குறனை ஒரு தடவைக்கு 5 தடவைப் படித்தால் ஈரடியில் உள்ள 7 வார்த்தைகளில் 3 அல்லது 4 வார்த்தைகள் இன்னும் நாம் இத்துணை ஆண்டு காலமாக உபயோகித்து வருவதால் நமக்கு நன்கு புரியும். அந்தச் சொற்களையாவது இன்னும் பல தலை முறைகளுக்குப் பழக்கத்தில் இருப்பது போல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உதாரணமாக முதல் அடியில் அனைத்துச் சீர்களிலும் மோனை இருப்பது போல் முற்று மோனையில் எழுதப்பட்ட 2 குறட்பாக்களைப் பார்ப்போம்..!

கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.

2000 வருடங்களுக்கு முன் வள்ளுவன் எழுதிய இந்தக் குற்பாவில் அனைத்துச் சொற்களும் இப்போதும் நாம் உபயோகப்படுத்துபவை ! புரிந்து கொள்வது மிக எளிது !

இரண்டாவது “முற்று மோனை”யில் எழுதப்பட்ட குறளான

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய தாழம் மழை.

மழை பற்றிய அதிகாரத்தில் உள்ள இக்குறளில் “மழை” என்ற சொல் மட்டுமே நமக்குப் புரியும்...! அதற்கு காரணம் “துப்பு” என்பது 2000 வருடங்களுக்கு “உணவு” தான் என்பது நமக்குத் தெரியாது !

இப்போது குறுப்பைப் பீர்த்துப் பாருங்கள்...!

துப்பார்க்கு - உணவு உண்பவர்க்கு

துப்பாக்கி - துப்பு ஆக்கி - உணவு ஆக்கி

துப்பு ஆய - ஆய்ந்த உணவு - தக்க உணவு (தானும் தக்க உணவாக)

ஆக நீங்கள் இப்படி 1330 குற்பாக்களையும் பிரித்துப் பொருள் புரிந்து ஆய்ந்தால் எத்துணைத் தமிழ்ச் சொற்களை நாம் இப்போது உபயோகப்படுத்தாமல் - பழங்காமல் இழந்து விட்டோம் என்பது புரியும் !

அதனால் ஏனைந்ததே இந்த என்ய - இன்ய - “அடி மோனை”யில் ஏனைந்த புதுக்கவிதையில் திருக்குறள்...!

(5) தமிழ் மாணவர்களும் - பேச்சாளர்களும், எழுத்தில் - பேச்சில் திருக்குறளை மேற்கோள் காட்டத் தோதாக தேவையானக் குற்பாக்களை மன்ப்பாடம் செய்யும்போது அத்துடன் இன்றைய மக்கள் புரிந்து கொள்கிற வகையில் அந்த குறளுக்கானப் புதுக்கவிதையையும் எனிமையான முறையில் இலகுவாக மனதில் கொண்டால் மேடையில் மேற்கோள் காட்டுவதற்கும், எழுத்தில் எழுதுவதற்கும் பயன்படும்.

(6) உலகில் உள்ள அத்துணைப் பாராளுமன்றங்களிலும் நமது பிரதமர் - நிதியமைச்சர் - முதலமைச்சர் ஏன் ? குடியரசுத் தலைவர் அப்துல் கலாம் ஜயா போன்றவர்கள் குறளை மேற்கோள் காட்டுவது போல் தமிழ் மரபில் வந்த அரசியல் தலைவர்கள் வெளிநாடுகளில் - மேற்கோள் காட்ட இலகுவாக இருக்குமென நினைத்தேன்.

(7) முக்கியமாக அந்தந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள்- (1) ஆட்சித்துறை (2) அமைச்சுத்துறை (3) இராணுவம் (4) காவல்துறை (5) வார்த்தகம் (6) அறிவியல் (7) மருத்துவம் (8) குடும்பம் (9) சமூகம் என பலதரப்பட்ட அறிஞர்கள் - மாணுட சமூகம் தங்கள் துறைக்கானக் குறட்பாக்களை, இலகுவாக செயலியில் அந்தந்தத் தலைப்புக்கே சென்று என்னென்ன வள்ளுவன் சொல்லி இருக்கின்றான் எனப் பார்த்துப் படித்து அதை அவர்களுடைய உரையாடல்களில் மேற்கோள் காட்டலாம்.

அதைவிட முக்கியம் அந்தந்தத் துறையினர் (உதாரணமாக நான் சார்ந்த காப்பீஸ்டூத் துறைக்கும் குறள் தந்திருக்கிறான் வள்ளுவன் - “வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை”... என்று) குறள்படி எப்படி முழுந்துவரை தத்தமது வாழ்க்கையில் நெறியாகக் கொண்டு வழி காட்டியாக கொள்வது என முடிவு செய்து கொள்ளலாம் என நினைத்தேன்.

(8) மிக மிக முக்கியமான காரணம் - தமிழன் இப்போது உலகெங்கும் பரந்து விரிந்து வாழுத் துவங்கி விட்டான். வெளி நாடு களிலேயே மூன்று தலைமுறைகளுக்கும் மேலாக ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன.

இலங்கை முதல் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, துபாய், அபுதாபி, ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, சவிட்சர்லாந்து, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் மற்ற ஜரோப்பா நாடுகள் என அண்டார்டிகா வரை சென்று வாழ்கிறான். அந்தந்த நாட்டு மக்களுடன் தமிழன் கலந்து வாழப் பழகி விட்டாலும் அடிப்படையில் தமிழ் உணர்வும் தமிழ்ப் பற்றும் நிறைய உள்ளன. அவனுக்கு எப்போதும் சிந்தனைக்கு விருந்தாக குறளும் - குறளின் எளிமையான புதுக் கவிதையும் தங்களது கைகளிலேயே 24 மணி நேரமும் இருந்தால் நலம் என நினைத்தேன்.

(9) ஏன் குறள் கைகளில் இருக்க வேண்டும் ?

வள்ளுவன் தொடாத பொருளே - பிரச்சினையே இல்லை

இரண்டாயிரம் வருடத்திற்கு முன்பு வள்ளுவன் ஒவ்வொருப் பிரச்சினைக்கும் எப்படித் தீர்வைச் சொல்லி இருக்கிறான் என நாம் ஆராய்ந்து. அதிலிருந்து ஒரு தெளிவான முடிவை எடுக்க குறள் - அதுவும் உடனடியாக புரிகிற எளிமையான தமிழில் (இன்றைக்கு புரிகிற தமிழில்) இருந்தால் தமிழனுக்குக் கீடைத்தத் புதையலை தேவையான நேரத்தில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பாக நாம் இதைக் கொள்ளலாம் என நினைத்தேன்.

எந்தவாரு இக்கட்டானச் சூழ்நிலையிலும் ஓர் வழிகாட்டியைக் காண கைபேசியிலேயே குறளை ஆலோசிக்க வேண்டும் என நினைத்தேன்.

உதாரணத்திற்கு நான் அடிக்கடி மனதில் சொல்லிக் கொள்ளும் என கவி ஆசான் கண்ணதாசனின் பாட்டு வரிகள்:-

வாழ்க்கை என்றால் ஆயிரம் இருக்கும்
வாசல் தோறும் வேதனை இருக்கும்
வந்ததுன்பம் எதுவென்றாலும்
வாடி நின்றால் ஒடுவதில்லை...!

கண்ணதாசன் எல்லாப் பிரச்சினைக்கும் ஒரு தீர்வைச் சொல்லி இருப்பார் !

வள்ளுவன் ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் ஒவ்வொரு தீர்வைச் சொல்லி இருப்பார் !

ஆகவே, என் மனதில் பதிந்த பாட்டைப் போலவே பிரச்சினைகளின் தன்மைக்கேற்ப ஒவ்வொருத் தமிழ்னும் வள்ளுவனின் தீர்வை அதற்கேற்ற குறளை உடனடியாக அதிக நேர விரயமும் இல்லாமல் பண விரயமும் இல்லாமல் விலையில்லா செயல்யிலேயே புரிகின்ற புதுக்கவிதையுடன் சேர்ந்து வள்ளுவனின் தீர்வுகளை அலசி ஆராய்ந்து முடிவினை எட்ட முடிவெடுத்தேன். ஆதலால், இந்தப் புதுக்கவிதைப் புத்தகம் கொரோனா காலத்தில் உண்டானது.

(10) இன்னொரு முக்கியமானக் காரணம் : உலகெங்கும் தமிழ்நாடு உட்பட பள்ளி கல்லூரிகளில், அமெரிக்க தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் எதிர்காலத் தலைமுறை - சந்ததிகள் - இளம் மாணவர்கள் எந்தவொரு குறளுக்கும் விளக்கம் கேட்டுத் தேர்வுகளில் வினா வரும்போது பதில்களை உடனடியாக புதுக்கவிதைப் பாணியில் மனதில் எளிதாக நிறுத்தியிருந்ததை எழுதினால் போதும். அத்துடன், எளிதாக மனதில் புரிந்து குடிகொண்ட குறள்படி வாழ்க்கையில் எதிர்காலத்தில் நெறிப்படுத்திக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாக அமையும்.

மேலும், நவீன உத்தியான செயலி மூலம் குறளைத் தமிழ்ச் சந்ததிகள் வாழ்கின்ற மூலை முடுக்கெல்லாம் எளிமையாக - இளிமையாகக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பது முக்கிய நோக்கமாகும் !

அதனால், தமிழ் மாணவச் சமூகத்தின் எதிர்காலம் மன வளம் மிக்கதாக மாறும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இதற்கு நான் பிறந்த மண்ணிற்கும், உற்ற தமிழக்கும், உறவுத் தமிழக்கும் என்றென்றும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறேன்.

உற்ற தமிழும், உறவுத் தமிழும் - நான் கவாச்த்த தமிழே :-

பேச்சுகளில் நான் கேட்ட தமிழாக விளங்குகிற கலைஞர், நாவலர், குமரி அனந்தன், திருக்குறள் முனுசாமி, சிலம்பொலி செல்லப்பன், சாலமன் பாப்பையா, அருளாளர் ஆர்.எம். வீரப்பன், மு.மு. இஸ்மாயில், தமிழருவி மணியன், இலங்கை ஜெயராஜ், சுப. வீரபாண்டியன், குன்றக்குடி அடிகளார், சுகி. சிவம், நெல்லை கண்ணன் மற்றும் பல தலைவர்களும், அறிஞர்களும், கவிதைகளில் கம்பன்,

பட்டினத்தார், பாரதி, பாரதிதாசன், பட்டுக்கோட்டை, கண்ணதாசன், வாலி, வைவரமுத்து, சுரதா, நா. முத்துக்குமார், இளந்தேவன், புலமைப்பித்தன், முத்துவிங்கம், நா. காமராசன், பிறைகூடன், பா. விஜய், பழநி பாரதி, யுகபாரதி, தாமரை, கபிலன், நெல்லை ஜெயந்தா, முத்துவிஜயன், சீனேகன், பரியன், மதன் கார்க்கி என வரிசை கட்டி நிற்கின்ற என்னருமைக் கவிஞர்களும், கட்டுரைகளில் வலம்புரி ஜான், திசைகள் மாலன், ஞாநி, லேனா தமிழ்வாணன், கதைகளில் கல்கி, சாண்டில்யன், தமிழ்வாணன், ஜெயகாந்தன், பாலகுமாரன், சுஜாதாவும்; புதுக்கவிதைகளில் மு. மேத்தா, அப்துல் ரகுமான், தமிழன்பன், மீரா, சிற்பி, அடியார், அறிவுமதி, தபு சங்கர் ஆகியோரும், பத்திரிகைகளில் விகடன், குமுதம், கல்கண்டு, கல்கி, சாவி, இதயம், அம்புலிமாமா, தீனமணிக்கதீர், தீனமலர் வாரமலர், ஆகியவையும் பதிப்பகங்களான வானதி, பூம்புகார், தீருமகள் நிலையம், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், பாரதி புத்தகாலயம், விகடன் பிரசுரம், மணிமேகலை பிரசுரம், கீழக்குப் பதிப்பகம், பாரி நிலையம், கண்ணதாசன் பதிப்பகம், நக்கீரன் பதிப்பகம், அருணோதயம், சக்தி பிரசுரம் (வை. கோவிந்தன்), மூல்லை பதிப்பகம் என அனைத்துத் தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழ் அமைப்புகளும் உற்ற தமிழாக என் வாழ்வில் அமைந்தது எனக்குக் கிடைத்த வராம்.

என் இனிய உறவுத் தமிழாக குறளுக்கு உரை எழுதிப் புகழ் பெற்ற பரிமேலழகருக்கு அடுத்தபடியாக மு.வ. அவர்களின் குடும்பம் பழகியது. மு.வ. வின் மைந்தர் மருத்துவர் நம்பி எனக்கு மருத்துவராகவும், அவருக்கு நான் மருத்துவக் காப்பிட்டாளராகவும் அமைந்தது நான் பெற்ற பாக்கியமே! உறவுகளைப் போல் எப்போதும் பழகும் பதிப்பகத்தாரும், குறிப்பாகப் பழனியப்பா பிரதர்ஸ் குடும்பத்தாரும், மணிமேகலைப் பிரசுரக் குடும்பத்தினர், லேனா தமிழ்வாணன், ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களும் என் உறவுத் தமிழே!

உரை எழுதியவர்களும்... எழுதப் போக்றவர்களும்...

தீருக்குறள் கி.மு. 31இல் இயற்றிய பிறகு முதன் முதலில் 10ஆம் நூற்றாண்டில் சுமார் 1031 வருடங்களுக்குப் பிறகு மணக்குடவர் தெளிவுரை குறுகிய அளவிலான எளிமையான உரை எழுதுகிறார். அதைப் பின்பற்றி புத்தாவது உரையாசிரியர் 13ஆம் நூற்றாண்டின் பின் பகுதியில் பரிமேலழகர் எழுதுகிறார்.

இடையில் தருமர், தாமத்தர், தீருமலையர், மல்லர், நஷ்சர் 5 பேர்கள் எழுதிய உரைகள் கிடைக்கவில்லை. பரிதி, பரிப்பெருமாள், காலிங்கர் எழுதிய உரைகளும் மணக்குடவர், பரிமேலழகர் உரைகளும் கிடைக்கப் பெற்றன என வரலாறு கூறுகிறது. இதில் பரிமேலழகர் உரை மிக நுட்பமானது, அருமையானது எனத் தமிழ் உலகம் பறை சாற்றுகிறது.

மணக்குடவர் உரையை முதன்முதலில் வ.உ..சி. அவர்கள் 1917இல் பதிப்பித்தார். இந்த 1000 வருடங்களில் 400க்கும் மேற்பட்டவர்கள் உரை

எழுதியுள்ளார்கள். அதில் தற்காலத்தில் 100க்கும் மேற்பட்ட அறிஞர்கள் “தீருக்குறள்” எனும் சந்தனத்தை உரசிப் பார்த்தவர்கள். அதில் குறள் போலவே “புதிய குறளாக” ஒருவரும், புதுக்கவிதையில் ஒருவரும், இருவரியில் ஒருவரும், ஒரே வரித் தெளிவுறையாக ஒருவரும் அருமையாக இயற்றியுள்ளனர்.

இதோ நானும் ஒரு சிறுபிள்ளை ஒரு “புதுக்கவிதை”யைத் தந்தீருக்கிறேன்...!

இதை ஏன் புதுக்கவிதை என்றமூக்கிறேன் என்றால் சில குறப்பாக்களுக்கு முதலிரண்டு அடிகளுக்கு ஒரு அடி மோனையும், அடுத்த இரண்டு அடிகளுக்கு ஒரு அடி மோனையும் இருப்பதால் இலக்கண வரம்புகளுக்கு மீறிச் சென்று விடுகிறது !

ஆதலால் இது கொஞ்சம் தடைகளைத் தாண்டிய “புதுக்கவிதை !”

இதில் ஏதாவது பிழைகள் இருப்பின் தீருத்தங்களை அடுத்த பதிப்பிலும், அடுத்த இணையதள பதிவேற்றத்திலும் வெளியிட உங்கள் பொன்னான கருத்துகளை www.kambanopathippagam.com எனும் பதிப்பக இணைய தளத்தில் உள்ள மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு மின்னலாய்க் காற்றின் மூலம் அன்போடு தெரிவியுங்கள்...!

107 மொழிகள்ஸ்...

1794இல் கீன்டௌர்ஸ்லே தொடங்கி, ஜி.டி. போப் முதல் ஆங்கிலத்தில் 50 அறிஞர்கட்டு மேல் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர்.

1730இல் இலத்தீன் மொழியில் வீரமாழனிவர் தொடங்கி இதுவரை 107 மொழிகளில் தீருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என வரலாறு கூறுகிறது.

எதிர்காலத்தில் இன்னும் 10 வருடங்களில் “வைஹக்கூ”வில் ஒருவர் எழுதலாம் !

கற்க கசடற குறளை “வைஹக்கூ”வில் எழுதினால் எப்படி என ஒரு கற்பனை...!

கற்க...கற்க...

நன்கு கற்க...

கற்ற பின்னிற்க...

ஓ!... கொஞ்சம் நிற்க

மீண்டும் முதலிலிருந்து படிக்கவும்...!

“வைஹக்கூ”வீந்து இலக்கணமாகக் கடைச் வர்யில் ஒரு தீருப்பு முனை !

இன்றும் 50 வருடங்களில் WhatsApp மொழியில் “Smiley Images” வைத்து உரை எழுதலாம் ! அல்லது 500 வருடங்களில் சுஜாதா சொல்வது போல் மனிதர்களுக்குப் பெயர்கள் எல்லாம் எண்களாக இருக்கும் பட்சத்தில் (உலகப் பொது Aadhar Number) உலக மொழியான எண்கள் மொழியில் கூட உரை எழுதப்படலாம் !

ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் எத்துணை ஆயிரம் - இலட்சம் வருடங்கள் ஆணாலும் “திருக்குறள்” நிற்கும் ! பொருந்தி நிற்கும் !

முத்தாய்ப்பாக உறவுத் தமிழாக விளங்கும் எனக்குத் தமிழ்ப்பாலை உள்டிய என் பெற்றோருக்கும், எப்போதும் ஊக்கப்படுத்தும் என் மனைவி, மகள் உள்ளிட்ட குடும்பத்தார்க்கும், வள்ளுவர் பெயரால் ஊரில் பள்ளி நடத்தும் உறவினர்களுக்கும், எப்போதும் உற்சாகப்படுத்தும் எங்கள் காப்பீட்டுத் துறையின் சக தோழர் பாஸ்கரன் மாசிலாமணி அவர்கட்டும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறேன்.

பல அரிய தமிழ்ச் சொற்களை சர்வ சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தி எனக்குத் தமிழ் மீது மோகத்தை ஏற்படுத்திய எங்கள் தாய்மார்களுக்கு என்றென்றாலும் என் காணிக்கை உண்டு. அவர்களின் தாலாபழல்தானே எனக்குத் தமிழ் சிறந்தது !

நமக்குத் தெரிந்து உலகின் முதல் மனநல நிபுணர் “World’s First Psychiatrist” அல்லது “World’s First Human Behaviour Scientist” வள்ளுவன் தான் எனக்கொள்ளலாம்.

இப்புத்தகத்திற்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய அறிஞர்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் நன்றி !

வழக்கம் போலக் கணிப்பொறித் தட்டச்சு செய்த வள்ளுவர் பிறந்த மண்ணான மயிலாப்புரைச் சேர்ந்த தம்பி செந்தில் குமரனுக்கும், அழகாக அச்சிட்ட 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக குடும்பம் போல் பழகும் தமிழகத்திற்கு கோனார் உரையைத் தந்த பழனியப்பா பிரதர்ஸ் நீர்வாகிகள் முத்து, செல்லப்பன், ஏழியன் பிரின்டர்ஸ் கூப்பு அண்ணன்களுக்கும் நன்றி. நான் கல்லூரி மாணவனாக இருக்கும்போதே ஊக்குவித்த பழனியப்பா பிரதர்ஸ் பழனியப்ப ஜயாவை என்றென்றாலும் வாழ்வில் மறக்க முடியாது. இப்புதுக்கவிதைத் தொகுப்பிற்கு காப்புரிமைபெற்றுத் தந்த தம்பி வழக்குறைஞர் அழகு நாராயணன் அவர்கட்டும் நன்றி. இப்புதுக்கவிதைத் தொகுப்பை அற்புதமாக இணைய தளத்திலும், குறள் செயலியிலும் வடிவமைத்துப் பதிவேற்றிய தமிழ்தீனேஷ்குமாருக்கும் நன்றி.

நான் விரும்புவது எல்லாம் ஒன்று தான்...! உதாரணத்திற்கு ஒரு தமிழன் கனடாவில் வச்சிப்பவர் டோரென்டோ நகரில் ஒரு பல்கலைக் கழக கூட்டத்திற்கோ, தீருமணி - சமுதாயக் கூட்டத்திற்காகச் செல்லும் போது உடனடியாக அந்த தமிழர் குழுக்களுக்கானத் தலைப்புக்கான குறைபாக்கவையும் அதன் புரிதலுக்கானப் புதுக்கணிதத்தைக்கவையும் கைபேச்சிலேயே தேர்வு செய்து மனதில் நிறுத்தி கூடிப்பத்தில் மேற்கோள் காலைப் பேச்னால் அருமையாக இருக்கும் என நினைத்தேன் ! அத்தகைய அற்புதமான நீகழ்வுகள் உலகெங்கம் நடந்தால் அதைவிடப் பிறவிப் பயன் எனக்கு எதுவுமில்லை !

இந்த இடத்தில் ஒரே ஒரு வேண்டுகோள், அப்படி மேற்கோள் காட்டும் போது இப்புதுக்கவிதைக்கு ஓர் அங்கீகாரத்தை தந்து ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஆயிரம் தமிழர்களையாவது இந்தக் குறள் செயலியை புதியிறக்கம் செய்து பயன் பெற்றுக் கொள்ள அறிவுறுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழன் எவ்வளவு நாகரிகமான சமூகமாக இருந்திருக்கிறான் என்று வள்ளுவன் எழுத்தில் - எண்ணத்தில் தெரிகிறது.

2000 வருடங்களுக்கு முன்பே தமிழன் காதலையும், கண்ணியத்தையும், ஒழுக்கத்தையும், பண்பையும், அன்பையும், இல்லறத்தையும், நாகரிகத்தையும், பண்பாட்டையும், சமூக நல்லினாக்கத்தையும், கடைப்பிடித்திருக்கிறானே...! ஆக்சர்யம் தான்!

200 வருடங்களுக்கு முன்பு கூட உலகத்தின் பல இடங்களில் மனிதர்கள் காட்டு மிராண்டிகளாக இருந்திருக்கும்போது தமிழ் சமூகம் முதல் முதலில் தோன்றிய நாகரிகமான - பண்பட்ட சமூகம் தான்!

அன்று பெண்களுக்கு இருந்த அதே காதல், வைட்கம், பொய்க்கோபம் இன்றும் இருக்கிறது. அதை அப்படியே இன்பத்துப்பாலில் 250 குற்பாக்களும் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன!

அன்றும் அமைச்சர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்; துறவிகள் இருந்திருக்கிறார்கள்; மருத்துவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்; வர்த்தகர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்; ஏழைகள் இருந்திருக்கிறார்கள்; பணக்காரர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்; தீருடர்கள், ஊழல் புரிபவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். “கோடி” என்ற, எண்ணிக்கையில் சௌல்வங்கள் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மது இருந்திருக்கிறது; புலால் இருந்திருக்கிறது; நீதி வழங்கும் அமைப்புகள் இருந்திருக்கின்றன; என்ன.... அன்று அரசன், இன்று முதல்வன் அல்லது பிரதமமந்திரி அவ்வளவுதான் வித்தியாசம்.

என்னை இந்த எழுத்துப் பணிக்கு ஆசீர்வதித்த நான் தீனமும் வணங்கும் பிள்ளையார்பாட்டி கற்பக விநாயகருக்கும், என் மனதில் தெய்வமாக வாழும் தெய்வப் புலவன் வள்ளுவனுக்கும் இப்படைப்பைக் காணிக்கை ஆக்குகிறேன்.

எட்டுத் தீக்கும் குறள் என்றைக்கும் பரவி, நிலை பெற்று தமிழர்களை சிறப்புடன் வாழ வைக்க வேண்டுமென்பதே என் அவா !

இனி உங்களுக்கும் வள்ளுவனுக்கும் இடையில் யாரும் இல்லை... இன்புற்றுப் படிக்க அழைக்கின்றேன் !

அன்புடன்

சென்னை
13/10/2020

